

Viburnum plicatum 'Mariesii'

Hoogte	2-3 m
Kroon	afgeplat bolvormig, halfopen kroon, grillig groeiend
Schors en takken	bruin
Blad	groen
Herfstkleur	rood
Bloemen	wit, bloeit in mei
Vruchten	rood, zwart
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	lemige grond, zandgrond, veengrond, kalkrijke grond
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	5b (-26,0 tot -23,4 °C)
Windbestendigheid	matig
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6)
Faunaboorn	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), voedselboom voor vogels
Toepassing	parken, begraafplaatsen, grote tuinen, patiotuinen
Vorm	meerstammige boom
Oorsprong	Veitch's Nursery, Verenigd Koninkrijk, 1902

'Mariesii' is een brede struik met een afgeplatte groeivorm, die circa 1,5 m hoog wordt en twee keer zo breed. Zeer oude exemplaren kunnen meer dan 2 m hoog worden. De gesteltakken staan opvallend horizontaal waardoor de struik typisch in etages groeit. De bladeren zijn eirond tot ovaal en 3-8 cm lang. 's Zomers zijn ze lichtgroen en in de herfst kleuren ze rood. In mei openen de vlakke bloemschermen, die tot 10 cm in doorsnede zijn. Ze bestaan uit 6-8 steriele randbloemen en talloze fertiele bloemen in het hart van de bloeiwijze. De steriele randbloemen zijn tot 4 cm groot en wit. 'Mariesii' geeft niet veel vruchten, maar de vruchten die gevormd worden, zijn rood en rijpen omstreeks augustus. Vanwege de brede en lage groeiwijze is 'Mariesii' geschikt voor toepassing in tuinen en parken. De struik groeit op iedere grond, maar is minder geschikt voor toepassing op natte grond, zware klei, zeer droge grond of erg zure grond. 'Mariesii' werd door Charles Maries voor Veitch's Nursery tussen 1877 en 1879 in Japan verzameld. Veitch bracht de cultivar in 1902 op de markt en eerde de oorspronkelijke vinder door de plant 'Mariesii' te noemen. Winterhardheidszone 5b.